

overhovedet ikke nu kunde tage Spørgsmaalet om Skattepaalæg op, og han nævnedet intet om, at der kunde gøres en Undtagelse overfor nye Skatteobjekter. Han sagde tværtimod, ligesom jeg, at Spørgsmaalet maatte komme frem senere, naar man overhovedet kunde overse den finansielle Tilstand. Det er jeg ogsaa gaaet ud fra. Det gjaldt den Gang en Udgift paa 3 Mill. Kr. om Aaret i de næste 10 Aar, og det er jo ikke umuligt, at denne 3 Mill. Kr.s Udgift fortsætter sig, thi hvem ved, naar de 10 Aar er gaaet, om man ikke maa gaa til et nyt Laan for at betale de Statsgældsbeviser, man nu har udstedt som gældende for de næste 10 Aar? Jeg maa altsaa hævde, at den Stilling, det ærede Medlem fra Æbeltoft indtog — det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Æbeltoft er dette ærede Medlems. (J. Pedersen) finansielle Lys og Raadgiver —, var forskellig fra den, det ærede 5te Medlem for 6te Kreds nu indtog. Det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde kun dette i Folketinget, at hvilke Skatteforøgelser man end vilde gaa til — jeg erindrer naturligvis ikke Ordene fuldkomment, fordi de den Gang ikke gjorde saa stærkt Indtryk paa mig, det ærede Medlem var enig med mig, og jeg anede ikke, at denne Diskussion skulde komme op, men jeg tror, det ærede Medlem sagde —, at hvilke Skattepaalæg der end kunde komme, maatte de i alt Fald ikke berøre den kommende Skatterevision; men det var, efter at jeg havde udtalt, at hele Spørgsmaalet om Skatterevisionen, baade den direkte og den indirekte, maatte udskydes fra 1916, hvor den egentlig skulde tages op, i alt Fald til 1917. Det havde jeg udtalt, og ogsaa paa dette Punkt gav det ærede Medlem fra Æbeltoft mig Ret.

Saa nævnedet det ærede Medlem (J. Pedersen) atter Børsskatten og paastod, at jeg ikke var tilstrækkelig begejstret for den. Jeg ved nu ikke, om der overhovedet er noget Menneske, der er begejstret for nye Skattepaalæg. Det er jo dog muligt, at man ved saadanne Skattepaalæg rammer baade retfærdige og uretfærdige. Jeg hørte det ærede Medlem sige, at skønt han var enig med mig i, at man ikke skal paalægge Skatter af moralske Grunde, var det dog ingen Skade til, at Skatter havde en moralsk Virkning. Jeg kender ikke en eneste dansk Skat, der har en moralsk Virkning. Tror det ærede Medlem virkelig, at Lotterilovene har nogen moralsk Virkning, eller at Totalisatorafgiften, som rammer Væddeløbsspil, har nogen moralsk Virkning? Jeg

har aldrig nogen Sinde væddet ved disse Løb, saa jeg kender ikke saa nøje, hvordan det gaar til; men jeg har aldrig hørt, efter hvad andre har fortalt mig, at den havde nogen moralsk Virkning, naar Hestene løber og Folk vil forsøge at vinde. Tror det ærede Medlem virkelig — jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem skulde være saa naiv —, at nogen Spekulant paa Børsen, fordi der var Stempel paa den Nota, han faar udleveret for sine indkøbte eller solgte Aktier, skulde afholde sig fra at spekulere? Det kan kun tænkes, hvis det ærede Medlem virkelig mener, at man skulde forhindre Spekulation ved en meget høj Skat. Men hvorledes skulde man saa faa Penge ind derved? Hvis Skatten bliver saa høj, at den forhindrer det, man vil beskatte, faar man ingen Penge ind. Ingen kan tro, at en Prolille-Afgift paa Omsætningen af Børspapirer kan influere paa, hvorvidt man spekulerer i Børspapirer her i Landet eller ej! — nej, jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem skulde være saa fjern fra Deltagelse i det virkelige Liv, at han ikke var lige saa klar over dette som jeg. Jeg har aldrig i mit Liv gjort en saadan Spekulationsforretning, saa personlig Erfaring har jeg ikke paa dette Punkt, men jeg er fuldkommen overbevist om, at hvis jeg vilde spekulere, vilde jeg ikke lade mig afholde derfra af en Prolille-Afgift paa Notaaen fra Vekselereren. Man skal ikke forsøge paa odiøst at bebrejde mig Mangel paa en Art Moral ved at sige, at jeg ikke vil paalægge en moralsk Skat. Jeg har set det fremsat i et Dagblad, som er særlig moralsk og religiøst, at man ikke kunde vente af mig, at jeg vilde gaa med til en moralsk Skat, det var noget, jeg selvfølgelig ikke vilde have at gøre med. Men det undrer mig, at det ærede Medlem fra sit Stade kan komme til et lignende Resultat. — Jeg har ikke skyndt mig med den Skat, for det første fordi det ikke er saa nemt at udarbejde et saadant Lovforslag, som det ærede Medlem synes at tro. Men tænker man dernæst paa Vanskelighederne ved at faa det gennemført? Hvorledes er det gaaet med et Lovforslag som dette om Dyrctidstillæget, om hvis Formaal og Begrundelse alle var enige? Det kommer til Folketinget, er der i 14 Dage til Udvalgsbehandling og Genstand for endeløse Forhandlinger frem og tilbage om, hvordan det skal indrettes. Og nu, da det kommer til Landstinget, og man mener, at den hellige Grav er vel forvaret, ser det ud til, at man skal begynde at forhandle om igen. Det